Шахти, терикони,
заводські вогні...
Місяць в травах тоне...
І пісні, пісні...

Доля ти піснярська,
доленько моя!
Сторона шахтарська,
син твій, син твій я!

Там, де обрій, в полі
неба мрійна гать.
Золоті тополі
за Дінцем шумлять.

Про крейдяні гори
не забуду я,
де молилась зорям
матінка моя.

Піснею лечу я
над простором нив,
землю я цілую,
по якій ходив.

Кров моя вирує
в жилах, наче спів...
Землю я цілую,
ту, що полюбив.
1955